

РЕШЕНИЕ

№ 1144

гр. Перник, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Юл. Колев

при участието на секретаря Десислава Ст. Дрехарска
като разгледа докладваното от Ивайло Юл. Колев Гражданско дело №
20221720106005 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „Водоснабдяване и канализация“ ООД с твърдението, че е предоставило ВиК услуги - доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода на адрес: ***** с потребител ответника – К. Д. И.. Твърди още, че размерът на непогасените задължения е на стойност: 500,58 лева - главница за периода от 05.08.2019 – 29.11.2021 г. и 67,58 лева - лихва за забава, начислена за периода 11.10.2019 – 01.04.2022 г. като за посочения период са издадени 27 бр. фактури.

Поддържа, че между водоснабдителното дружество и ответника е налице облигационно правна връзка създадена по повод продажба на питейна вода по силата на договор, който урежда отношенията на страните по начина установен в Общите Условия, приети с Решение № ОУ-09/11.08.2014г. на ДКЕВР и Наредба №4 на МРРБ за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните услуги/ДВ бр.88 от 2014г., изм. и дои./

С оглед на гореизложеното моли съда да осъди ответника да му заплати горепосочените сумите.

Претендира разноски.

Ответникът е депозирал отговор в срок чрез назначения му особен представител. Намира предявените иски за допустими, но неоснователни, тъй като по делото не се установява качеството потребител на ответника – същият не е собственик или вещен ползвател.

Прави възражение за погасяване на част от исковата претенция по давност.

В съдебно заседание страните се представляват, като поддържат вече изложеното. Ответникът признава доставката и размера на задълженията за главница и обезщетение за забава в исковия период.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235,

ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Районен съд Перник е сезиран с обективно, кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Предмет на доказване по делото е парично вземане на ищеца, произтичащо от договор за доставка на доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода за битови нужди, сключени с ответника.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличието на действително правоотношение през процесния период по договор за продажба (доставка) на водоснабдителни и канализационни услуги – като установи, че ответниците са/или били собственици или носители на вещно право на ползване на процесния водоснабден недвижим имот, което отношение е регулирано от надлежно оповестени Общи условия, както и че е изпълнил задължението си и през исковия период реално е доставял В и К услуги – доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води до водоснабдения имот, обема на доставената услуга и нейната стойност, респ. на компонентите, включени в нея.

По акцесорния иск за обезщетение за забава е необходимо да бъде установено изпадането на ответника в забава и размера на търсеното във връзка с това обезщетение.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че претендираните вземания са погасени. По конкретното защитно възражение, че вземането е погасено по давност, същият не носи доказателствена тежест, тъй като отговорът на този въпрос се съдържа в съответната материалноправна разпоредба.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от приложимата към процесната хипотеза Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на В и К системи, потребители на водоснабдителни и канализационни услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води. Същевременно съгласно нормата на чл. 8, ал. 1 от Наредбата получаването на тези услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник – арг. чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата).

Следователно, при придобиване на правото на собственост/ползване върху водоснабден имот по силата на закона и без да е необходимо изрично волеизявление, собственикът/ползвателят на имота става страна по продажбеното правоотношение. В този смисъл е и клаузата на чл. 2, ал. 1 от процесните Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор, приложими от ищеца „Водоснабдяване и канализация“ ООД – гр. Перник, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-09/11.08.2014 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от процесните Общи условия, потребителите следва да заплащат дължимите суми за ползваните от тях водоснабдителни и канализационни услуги в срок до 30 дни след датата на фактурирането им, като при неплащане в този срок и на основание чл. 86, вр. чл. 84, ал. 1, изр. 1 ЗЗД длъжникът изпада в забава и дължи заплащането на обезщетение в размер на законната лихва, без да е необходимо изрично волеизявление на ищеца в

този смисъл. Отново в чл. 33, ал. 2 от Общите условия недвусмислено се определя изискуемостта на вземането – датата на издаване на фактурата, и изпадането в забава – 30 дни след издаването ѝ.

При тази правна рамка, съдът дължи произнасяне по конкретно твърдените права и факти, както и по възраженията, релевиращи от страните по делото.

От представената и приета като писмено доказателство декларация по чл. 14 ЗМДТ се установява, че на 28.02.2002 г. ответникът е декларирал за целите на данъчното облагане право си на собственост **върху ½ от процесния имот**, а като придобивно основание е посочил покупка съгласно НА от 26.02.2002 г. Декларацията по чл. 14 ЗМДТ има характер на подписан /което не се оспорва/ от ответника частен документ по см. на чл. 180 ГПК, ползващ се с формална доказателствена сила относно правнорелевантното обстоятелство, че автор на волеизявлението, съдържащо се пред подписа, е лицето, подписало документа. Същевременно, в настоящото производство има значението и на извънсъдебно признание – твърдение за неизгоден факт, а именно, че ответникът е собственик на апартамента, което изявление се ползва с висока доказателствена стойност в процеса.

Тези обективни данни дават основание на съда да приеме, че в конкретния случай ответникът е пасивно материално легитимиран по отношение на предявените искове, но до размер от ½ от общото задължение. Това е така, защото в декларацията е посочено, че съсобственик с ½ е трето за спора лице – Г. О . Б., но доколкото не е проявена процесуална активност от ищеца за установяване на нейното качество и евентуално приложение на чл. 32, ал. 2 СК, съдът е длъжен да приеме недоказаният факт за неосъществил се. Следва да се посочи и че в исковата молба не са излагани твърдения, че жилището е СИО и е налице задължение за задоволяване нуждите на семейството, поради което това обстоятелство не подлежи на изследване.

Доставката, размерът на задълженията за главница и обезщетение за забава в процесния период е обявен за безспорен и ненуждаещ се от доказване с доклада по делото.

С отговора на исковата молба ответникът е направил възражение за погасяване на исковото притезание по давност. В Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. ОСГТК на ВКС са дадени задължителни за съдилищата разяснения, съгласно които с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания. При липса на легална дефиниция, върховните съдии разясняват, че „периодично” е това плащане, което не е еднократно, не се изчерпва с едно единствено предаване на пари или заместими вещи, неговото задължение е за повтарящо се изпълнение, като тези множество престации се обединяват от това, че имат един и същ правопораждащ факт и падежът им настъпва периодично.

При тези ясни насоки, настоящият състав приема, че вземанията за главница, предмет на настоящото производство попадат в хипотезата на чл. 111, б.”в” ЗЗД, а по отношение на лихвата за забава това е безспорно.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения, какъвто характер има процесното вземане за главница, началният момент на давностния срок е настъпването на падежа/изискуемостта им, и се прекъсва с предявяване на иск, респ. с друга форма на съдебно претендиране на вземането – 05.12.2022 г. – датата на депозиране на исковата молба.

С оглед на приложимото право и моментът на изискуемост по правилото на чл. 33, ал. 2 от Общите условия, всички вземания по фактури за главница и лихва, с падеж

преди 05.12.2019 г. са погасени по давност. Това е така, защото тук посочената разпоредба определя изискуемостта на всяко месечно вземане - деня, следващ изтичането на тридесет дена след издаване на фактура. В този период задължението е изпълняемо - длъжникът може да изпълни, но не е длъжен да го стори (арг. чл. 70, ал. 1 ЗЗД), т.е. вземането е възникнало, но то не е изискуемо по смисъла на чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Изтичането на 30-дневния срок е относим към изискуемостта и изпадането в забава на длъжника, като се санкционира с начисляване на обезщетение за забава.

При тези обективни данни и правни изводи, настоящият състав приема, че процесните вземания за главница са погасени по давност за сумите дължими за отчетните месеци до 07.10.2019 г. включително, тъй като фактурата е издадена на 10.10.2019 г., респективно изискуемостта настъпва на 10.11.2019 г. За следващия период е издадена първа фактура на 11.11.2019 г., като задължението е станало изискуемо на 11.12.2019 г., а исковата молба е депозирана на 05.12.2022 г.

По отношение на задължението за заплащане на законната лихва за забава върху главницата, предмет на иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, съдът намира, че предвид акцесорния му характер, възникването на последното е обусловено от дължимостта на главното вземане и неизпълнението му в срок, като на основание чл. 119 ЗЗД същото е погасено по давност с изключение на лихвата върху непогасената по давност главница.

При тези правни изводи, предявените иски се явяват частично основателни и следва да бъдат уважени в тази им част, а отхвърлени в останалата. Не се покриват от тригодишна погасителна давност периодите на доставка след 07.10.2019 г., поради което задължението за главница, за което ответникът отговаря съгласно квотата му в собствеността и непогасено по давност е в размер на 237,48 лева.

При основателност на главния иск, основателен е и акцесорният за присъждане на обезщетение за забава по гореизложените правни съждения за изпадането на ответника в забава, неговата пасивна материална легитимация, като непогасеното по давност задължение за забавата е в размер на 31,02 лева, до който подлежи на уважаване, а за разликата този иск следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Ищецът е претендирал разноски и при този изход от спора по правилото на чл. 78, ал. 1 такива следва да му бъдат присъдени. Ищецът е доказал разноски в размер в общ размер на 650,00 лева, като съобразно изхода по спора следва да му бъдат присъдени 307,18 лева.

В светлината на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД **К. Д. И.**, ЕГН *****, да заплати на „**ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ**“ ООД, с ЕИК: 823073638, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Средец“ № 11 сума в размер на **237,48 лева** – главница за ВиК услуги - доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода на адрес: ***** за периода от 08.10.2019 г. до 29.11.2021 г., **ведно** със законна лихва от депозиране на исковата молба (05.12.2022 г.) до окончателното изплащане на задължението, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сума в размер на **31,02 лева** - лихва за забава, начислена за периода от 12.12.2019 г. до 01.04.2022 г.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД за осъждане на К. Д. И.

да заплати на „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД главница за ВиК услуги - доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода на адрес: ***** за разликата над 237,48 лева до пълния предявен размер от 500,58 лева и периода от 05.08.2019 до 07.10.2019 г., както и този с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над 31,02 лева до пълния предявен размер от 67,58 лева и периода от 11.10.2019 г. до 11.12.2019 г. като недоказани и погасени по давност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПКК. **Д. И. да заплати на „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД**, сума в размер на **307,18 лева** разноси пред Районен съд Перник в настоящото производство съразмерно уважената част от исквете.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението ДА СЕ ВРЪЧИ на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____